

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιος είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΛΔ (ΤΙ ΑΠΑΙΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΨΗΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Η δίσ ΜΑΡΙΚΑ ΑΥΤΥΡΗΓΙΑΔΟΥ (Κορίτσι), μας γράφει :

'Αγαπητό «Μπουκέτο μου, 'Εγώ, ή η κορούλα δεν είμαι τόσο απαιτητική, ούτε και πλεονάζω. Δεν ζητώ σφάλμα να έχω ούτε και έκεינו, να μην έχω τούτο και το άλλο, να είναι έτσι κι' αλλιώς, να κάνει αό ή και έκεינו, να τή κάνει το ένα και το άλλο, να ακούει, να κατανοεί και να μην άμολη, άνα τον θέλουν τόσες άναγνώστρες σου, που θέλω να γράψουν και να κοιταζόμενες το καλύτερο χωριό σου. 'Εγώ τον θέλω να έχω τόσα προτερήματα, ά, άνα έχω και εγώ, άλλά και τόσα ελλείμματα, άνα έχω...

έτσι κι' εγώ, άνα να συγκορώ άμότερα τα τριών διαπραγματών άμότερόφωδ-παρεπαιώματά μου. Μα φ. 'Αντιωνιάδου.

Η δίσ «ΜΟΝΤΕΡΝΑ» (Άγιοις), μας γράφει :

'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Χρότια τώρα παρεπαιώουθα με εχάτις στις σελίδες της έλεκτικής σου βίβης. Το έρωτήμα άνα με' ένδοξασαι και άναγνώστρια και' έγω, έστο κι' άπο παρωά, να σου πώ το μυστικό μου. 'Επίς η Αλφίταει ένεκεν της διαφοράς του κλίματος έχω με και διαφορετικά γούστα. Σε παρεπαιώω λοιπόν να μη παρ-έχρησες την άπάντησή μου. Για μένα ιδανικός σύζυγος είναι ό γέρονς (70 άνα τουλάχιστον). Δεν με περάζει άν τον τώρο άναρωά η φρονητική. Να είναι άκάη άσχημος, φαλακρός και παρωάλης. Να μου έχη έπιώδης άποκρίνητα, και είς τους διατάρους νεαρούς έπισκέπεται τού άπο που μου κλέβει τα μάτια του. Και τέλος, να ύπάζχουν έλλείδες συνείδηση θανάτου, για κληρονομία.

Η δίσ «ΚΑΡΜΕΝ» (Άθήνη), μας άπαντά :

'Ιδανικός σύζυγος για μένα, άγαπητό «Μπουκέτο», είναι έκείνος που στην ψυχή του κρύβει με άβερμα άμωφία, που ή καρδιά του είναι άγίωστη, που την άγάπη του χωροπαιώει ένας ά-διασώστως θετικός, ποής άσχεξ άλόγιστος και όλη του ή ύπαρξη καθιστώεται στην αλώ-σια κυριαρχία του μυαλού του. Να το ζωντανό άνευρο της ψυχής μου, για τον έλαι κ' σύτροφο της ζωής, άγαπητό «Μπουκέτο», που άμωφίως άνωσ θα μείνη για μένα άληθινό άνευρο, άμωσ άνωσ κάσσιος της ψυχής ζωντανέμου, άνωσ λεί και κάποιος άιός μας πατητής...

Κά φ με ν

Η δίσ ΔΩΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Κωνσταντινούπολις), μας γράφει :

'Αγαπητό «Μπουκέτο». Τόν άντρα που θα πάρο, θέλω να είναι κατά 6-8 χρόνια μεγαλύτερος μου, να είναι έξω σοβαρός, στο σπίτι του γελωτός και πάντα πρόχαρος, να γινώσξ περισσότερα άπό έμέ, να έχη έπιώδων, να είναι ά-φροσιμώγος άχι μόνον είς έμέ, άλλά και είς τους γυναιξ του, οι άποιοι να σέζων με έμέ, διότι και αυτόν ή χαρά του είναι πώς να παρεπαιώει το παιδί του και ν' άνακρίσων έγγόνα. Πλοήτη δεν έπιθώ. 'Αρξει να ζήσε μόνο με ζωή άντρα. Να είναι έπίσης ψηλός και μελαγχρόνός, Βεβαίως, κάθε κορίτσι, άνωσ άνευροάει έναν άνδρα, άπανίως τον είσισκει, και γι' αυτό, ένα έχη και λίγες ιδιότητες, άπείλκων να τής ύπαστώμεν. Και ό ένευροάμενος γάμος, κατά την άναλήφνη μου είναι ό δια συνουσίας, ίών άγώστος άναστωάσεται ή άμωβαία άγάθη.

Μ' έπιθήσ. Α ό φ Α. ΝικολαΪδου

«ΜΙΑ ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ ΦΙΑΗ» μας γράφει :

'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Σάν παιδά σου άναγνώστρια, και είμαι κι' έγω, παύω να θέροω να σου γράφο τη γυνίχη μου από τόσο ή πεδ έρωτήμα που με άπαιώθουν.

ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΩ :

- Τόν θέλω άρωτο, μελαχροινό, Τόν θέλω νύφ' καλύτερο.
- και μαύρα μένα ύψη και τίμοσ, ποδήκάρ.
- Τι κι' άν χαλός κι' άν γερός, άνωσ και λίγο παρωάλης.
- πάντα...μωρα μέσα ύψη ! Δέν θέλω άλλη...χάρι !
- Και τώρο, ποής θένα για μένα ό ένευροάμενος γάμος ; Μά... άνα φώ πώς την άπάντησ σ' αυτό το έρωτήμα θέλασε να την δώση κα-

νεις σε πέζω, άνωσ πέζω κατήγησε κι' ά γάμος σήμερα. Μά άνωσ και άναστωάθη κάμε με την ποίση, άξ μόν τα κάσσιμε... αλάτι.

Η ΕΥΓΥΧΙΑ ΣΤΟ ΓΑΜΟ :

Στό γάμο, κορίτσια μου καλά, φράζει ή καλή καρδιά, και στερνά τα... παρεπαιώω μ' ένα-δωδ-τό καλό-καλόκαλο !

Μ' έπιθήσ. «Μιά Πιστή σου Φίλη» 'Υ.Γ.-Συκορώσμε με σου άξζ γάμο, με φροσάμωτο, Γ'ατί να γελώω ό άνωσ στην...κατακόφια μου ; Η 'Ιδου

Η δίσ Μ. Π. (Άθήνη), μας γράφει :

'Αγαπητό «Μπουκέτο», 'Από 5 έτών άνα έτελέσθη είς σπουδάς μου άγισσε να με άνασώξη αλά το τώρον παρωάδών ζήτημα του γάμου και από τούτο έπέκρινε πώς αγάτη με νεί να έτοιμώθη ή ά τον προ-άδων άνδρα της άξ σύζυγο και ημετά, άνα να είναι είς θέση κατόν να έχωη ποίος αγάτη να είναι ή' άντην ό κα' άλλης άστροφής του άνω της. Κατέβηξα λοιπόν είς το σκαπώμα άτι άνα να μεθών γερό θεάμα είς μένα άνασώσων, πώς άνασώσων και οι άνω σύζυγοι να είναι πού ά γυναιξ απαιτητός, φροσός και ήσθεός. Για μένα τούά-ζήτημα ένεκεν τώροσ σέζης θα ήτο ιδανικός. Τόν θέλω ένευροτή και αλώσση, πού άλώσση είς...απόσθητα. Με νομίζεσ πού άνασώσων ; Είσε ή άλώσση έτι κι' έρω, άγαπητό «Μπουκέτο», φροσώμη, και έσοσώμημ σχετιώσ τον άναγένη με το φανώ του. 'Αλλά, ή άπάντη έρωτήσ... Με Π.

Μ. Π.

Τρεις φίλες από τη Λαμία, ή δίτες Γ. Η. Α., Π. Η. Α. και Α. Μ. Π., μας γράφουν μαζί. Η δίσ Γ. Η. Α. γράφει :

'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Ο ιδανικός άνδρας για μένα έχη καλή καρδιά, είναι μελαγχρόνός, φροσιμώτος, συνείδησ ό και γινώσξ, γιατί πού ά-φείσ από το έπαύλιμα. Τ. Η. Α.

Η δίσ Π. Η. Α. γράφει :

'Αγαπητό «Μπουκέτο». Κατά τη γυνίχη μου, ιδανικός σύζυγος είναι έκείνος που άνασώσωνται τα κώπια προσώτα : Καλόξ, έξιστος, άλωσ φροσιμώτος. Έτσι θα μωρζήσ με με άνω ήση την ιδανική και τελείως εύστοχόν. Η. Η. Α.

Και ή δίσ Α. Μ. Π. γράφει :

'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο», 'Ιδανικός σύζυγος κι' έμέ είναι έκείνος που θα μωρζήσ με να γίνη πρόστων σύζυγος τίμου και καλό άνασώσωνάχου. Προσώτ ή άνω έξ έκαρπώσος γίνωσ. Ο σύζυγός μου θέλω να είναι ήρωάτος ύπάλλητος, ύπώσση και έγω τωζάων ήρωάτι ύπάλλητος. Έτσι θα ζήσε ύπάλλητος βίη, γιατί είμαι συνθηματόνη από τους γυναιξ μου και τα πολλά λευκά δέν με' ά-ρώσση. Α. Μ. Π.

Η δίσ ΚΑΡΜΕΝ Δ. (Πειραιός), μας άπαντά :

'Αγαπητό «Μπουκέτο». Η γυνίχη μου ίσως κλέ-νει λίγας πούδ τον μοντιμάνη, άλλά έρω νομίζε πώς σέζει τα απαιτωσώμεθα άναλόγως των αερωάτων, ίώτα δέν άνασώσθη να ζή ήρωάτε προάγμια πού δέν ύπάζχων στη σημερινή κοινωνία, γιατί άμωφίως είναι τόσο άνωκαλο σήμερα να βρη κανείς έρω και έναρ μωά. Γ' αυτό λοιπόν κι' έγω άρωάμια από ύπάζχουτα και προσηνίως ύπάζχόμενα τόν έξ έρωτα γέροντα, λοιπόν, ή άνωσ που θα πάρο δέν με νομίζε άτι είναι ή δέν είναι άμωφίως. Νέος ; Άξ μόν είναι ύπώ νέος. Άξ είναι άνασώσωντος. 'Αλλά να είναι άνασώσωντος άνωσ άνασώσων, να είναι γλεντιέξ, και φροσιμώτος, να έχη λευκά... Παύλα λευκά, για να περάζωσ με ζωή ένευροτή, γλεντιέσση, και ζωή πού άνωσ. Άπό έσε ή ένευροάμενος (κατά τη γυνίχη μου) γάμος, γιατί όύσ προά-γμια άναστωάδ σήμερα την εύστοχία, ή καλή καρδιά και ή Α. Μ. Π. του Χωμάη !... Κά φ με ν Α.

Η δίσ ΔΑΦΝΗ (Κορσθλίνια), μας άπαντά :

'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Ένοσπωσάμην κι' έγω από το έρωτήμα σου, πώς άπαντά ; Τόν σύζυγό μου τόν θέλω πού τόν 'Αρτίη τού μω-θωσώσώμετός είς. 'Επίσης άνασώσωνται έναρ εύνοχώμενο γάμο άνω της Φώδης Μαγυλλίτη. Δά φ με ν

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέος άπαντήσ.